

WARMISTIN

Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian ja Maanpuolustuspiirin lehti 2 • 2010

Nuorten maastokurssi

Lylyinen 2010

Paukkupakkasista purkuhommiin

Myrsky 2010

Voimaa ja sen hallittua käyttöä

VARMISTIN

Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian ja Maanpuolustuspiirin lehti N:o 2, 2010. 2. vuosikerta.

Varmistin on Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian ja Maanpuolustuspiirin tiedotuslehti. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa, seuraavan kerran syyskuussa 2010. Aineisto seuraavaan lehteen on toimitettava 31.8. mennessä.

Päätoimittaja: Sanna Lahtinen
Puh. 040 828 2824
sanna.lahtinen@maakuntakomppania.fi

Toimittaja: Jarmo Siira
Puh. 040 706 1860
jarmo.siira@maakuntakomppania.fi

Mainokset: Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Puheenjohtaja Kimmo Korhonen
Puh. 050 495 0811
kimmo.korhonen@maakuntakomppania.fi

Puolustusvoimat
Päijät-Hämeen Maakuntakomppania
PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite: Hennalankatu 259
Puh. 029 948 4132 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö
yliluutnantti Tommi Tenhu
Puh. 029 948 4133
tommi.tenhu@maakuntakomppania.fi
Päivystäjä
Puh. 040 775 8992
paivystaja@maakuntakomppania.fi

Maanpuolustuskoulutusyhdistys
Päijät-Hämeen Maanpuolustuspiiri
PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite: Hennalankatu 259
Puh. 0207 56 9053 Fax 0207 56 9054
pajjat-hame@mpky.fi

Piiripäällikkö Hannu Tukia
Puh. 050 462 0735
hannu.tukia@mpky.fi

Painopaikka: Padasjoen Kirjapaino
Kansikuva PHMAAKK

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

Päätoimittajan kirjoitus	3
Yhteistyössä on voimaa	3
MPK:n Strategia 2015 ja organisaation uudistamissuunnitelma 2011	4
Aluetoimiston päällikön puheenvuoro	5
Voimaa ja sen hallittua käyttöä	6
Urheasti maaliin saakka	7
Paukkupakkasista purkuhommiin	8
Unohdetut sodat - Osa 2	10
Nuorten maastokurssi	11
Lylyinen 2010	12
KILPI	13
Myrsky 2010 -tunnelmissa	14

Myrsky 2010 s.14..

Jo joutui armas aika

Tuli se kevät vihdoinkin runsaslumisesta talven jälkeen. Kevät on ollut jo täynnä touhua, niin kuin tämän lehden kirjoituksista käy ilmi. Tohina jatkuu kohti kesää oikein hyvällä mallilla. Muistakaa nauttia kesästä ja vapaa-ajasta myös perheen parissa.

Meillä on todella hieno tilaisuus ker-

toa tapahtumista ja harjoituksista julkaisumme avulla kattavalle lukijakunnalle. Käsittääkseni olemme ainoa maakuntakomppania ja maanpuolustuspiiri, jolla on oma tiedotuslehti. Lehteä ei edelleenkään syntyisi ilman mielenkiintoisia ja hyviä kirjoituksia, josta kiitokset jälleen kaikille kirjoittajille.

Vanhoiden kirjoittajien lisäksi toimituksessa kaivataan juttuja myös uusilta kirjoittajilta. Otpa rohkeasti kynä käteen ja lähetä juttusi sähköpostilla

sanna.lahtinen@maakuntakomppania.fi.

Lehden toimituksella on myös toivomus, että jutut toimitettaisiin ajallaan. Materiaalin palautuspäivämäärä seuraavaan lehteen on mainittu lehden tiedoissa, minkä lisäksi pyrin vielä muistuttaamaan sähköpostitse päivystäjän kautta aikataulusta.

Aurinkoista kesää kaikille!

Sanna Lahtinen
päätoimittaja

Yhteistyössä on voimaa

Parhaimmat onnitelut 4.6.2010 Puolustusvoimain lippujuhlapäivänä ylennetyille sekä Teille kaikille uusille oikeuksien ja pätevyyskriteerit saavuttaneille.

Päijät-Hämeen aktiivinen toiminta näkyy myös reservin ylennyksissä, joita tuli maakuntaamme tällä kertaa paljon. Toivottavasti myös muu reservimme aktivoituu rakentamaan yhteistä turvallisuuttamme.

Kiireinen alkuvuosi on taas voiton puolella, ja saavutetut tulokset ovat jälleen erinomaisia, mistä suuret kiitokset kuuluvat komppaniamme aktiivisille toimijoille. Erityinen kiitos kuuluu komppaniamme varapäällikölle Kimmo Korhoselle.

Hyviin tuloksiin olisi mahdotonta päästä ilman yhteistyötä. Kiitän Hämeen Rykmenttiä ja sen henkilöstöä komppaniamme arvokkaasta tukemisesta. Erityisesti Päijät-Hämeen Alueoimiston henkilöstön työpanos on kor-

vaamaton, ilman heitä moni asia olisi meillä toisin.

Päijät-Hämeen Poliisilaitoksen sekä Päijät-Hämeen Pelastuslaitoksen antama tuki komppaniamme koulutukseen on erityisen tärkeää. Yhdessä harjoittelemalla opimme toisiltamme paljon. Alkuvuoden harjoitukset ovat sisältäneet paljon virka-apuasioihin liittyviä koulutuksia, joissa olemme edenneet erinomaisesti.

Vuoden pääharjoitus, Myrsky, oli vaativa ponnistus, josta selviydyimme kunnialla. Harjoitusten rakennetta ja sisältöä kehitetään aina – ole siis aktiivinen palautetta antaessasi, otamme sen huomioon. Myrsky-harjoitus oli myös hyvä esimerkki maakuntakompanioiden välisen yhteistyön mahdollisuuksista, jotka alkavat jo näkyä hyvin käytännön toimina. Yhteistyö on tässäkin tärkeää. Yhdessä kehitämme maakuntakomppania-konseptia, jotta se kehittyy kansallisesti.

Lyllyisen partiokilpailuun meiltä osallistui neljä partiota, ja kotiin tuliaisiksi saavutettiin kolmoisvoitto ja pistesija.

Onnitelut kaikille osallistuneille loistavasta tuloksesta. Syksyllä on seuraava kilpailu, johon meiltä osallistuu yksi partio. Menestystä kilpailuun!

Kertausharjoitus toukokuussa onnistui yli odotusten, osallistujat muistavat harjoituksen varmasti pitkään. Jatkoa on luvassa, tavalla tai toisella.

Palo-Tarus -tapahtumaan heinäkuussa tarvitsemme vielä lisää tekijöitä. Ilmoittaudu viipymättä päivystäjälle.

Sotilaiden painin MM-kilpailuiden turvallisuustehtävät elokuussa ovat komppaniamme tärkein syksyn tapahtuma. Henkilöstö on valittu, ja valmistelut ovat hyvässä vaiheessa.

Toukokuun rekrytoinnissa mukaan joukkoomme tuli paljon uusia henkilöitä. Tervetuloa komppaniaan. Olkaa aktiivisia ja osallistukaa harjoituksiin.

Rauhallista ja turvallista kesää !

Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian päällikkö
Yliluutnantti Tommi Tenhu

Maanpuolustuskou-
lutusyhdistyksen
(MPK) hallitus on ko-
kouksessaan 29.4.2010
yksimielisesti päättä-

nyt esittää MPK:n organisaation uu-
distussuunnitelman sekä MPK:n stra-
tegian hyväksyttäväksi yhdistyksen
kevätkokoukselle 26.5.2010.

MPK Strategia 2015 rakentuu sille
pohjalle, jolle yhdistys perustettiin
vuonna 1993. MPK oli tuolloin kol-
men suuren maanpuolustusjärjestön
koulutusorganisaatio, jonka keskeisin
tehtävä oli reserviläisten sotilaallinen
koulutus. Laki vapaaehtoisesta maan-
puolustuksesta määritteli MPK:n
perustehtävät ja vahvasti yhdistyk-
sen roolin valtakunnallisena vapaa-
ehtoisena maanpuolustuskoulutus-
yhteistyöjärjestönä. Tavoitteensa
mukaisesti MPK on jo nyt tunnettu,
arvostettu ja kiinnostava kokonaistur-
vallisuuden kouluttaja, jonka koulutus
on sotilaallisesti painottunutta. MPK
tarjoaa myös varautumisen ja turval-
lisuuden koulutusta sekä kansalaisille
että viranomaisille.

Tavoitetilassa MPK:n voimavarat on
painotettu ydintoimintaan – laaduk-
kaaseen koulutukseen. Koulutukses-
ta 2/3 on vapaaehtoista sotilaallista
ja sotilaallisia valmiuksia palvelevaa
sekä 1/3 kaikille avointa varautumis-
ja turvallisuuskoulutusta. Vuosittaiset
koulutustavoitteet sovitaan PLM:n
ja PE:n kanssa. Vapaaehtoiskoulutta-
jien työpanos vastaa sovittuja koulu-
tusmääriä. Talous on tasapainoinen.
Poikkeusolojen tehtävät on määritetty,
ja tarvittavat suunnitelmat on laadittu.
Yhteistyö jäsenjärjestöjen kanssa on
jatkuva toiminnan kaikilla tasoilla.
Tavoitteena on aito strateginen kump-
panuus puolustusvoimien kanssa.
Lisäksi strategiassa määritetään soti-
laallisen ja sotilaallisia valmiuksia pal-

velevan koulutuksen kohdentuminen.
Varautumis- ja turvallisuuskoulutus-
sesta (VARTU) määritetään tavoitteet
ja keinot.

Organisaatiouudistus 2011

Organisaation uudistussuunnitelman
mukaan maa jakaantuu seitsemään
maanpuolustuspiiriin sekä ilma- ja me-
ripuolustuspiireihin, jotka jakaantuvat
edelleen Koulutus- ja tukiyksiköihin
(KOTU).

Maanpuolustuspiirit on muodostettu
yhteistoimintatarpeiden ja – mahdol-
lisuuksien pohjalta. Maakunnallisen
KOTU-yksikön päällikkö vastaa ny-
kyistä maakunnallista piiripäällikköä.
Uuden maanpuolustuspiiriin päällikkö
on samalla yhden koulutus- ja tukiyk-
sikön päällikkö. Näin ollen MPK:lla
tulee jatkossakin olemaan palkattua
henkilökuntaa jokaisessa maakunnas-
sa. Ilma- ja meripuolustuspiireissä on
piiripäällikkö, joka toimii samalla kou-
lutus- ja tukiyksikön päällikkönä.

Maanpuolustuspiireissä piiripäälli-
kön apuna toimii koulutussihteeri.
Maanpuolustuspiireissä koulutus sekä
ilma- ja meripuolustuspiirissä toteute-
taan koulutus- ja tukiyksiköissä, joi-
ta ilma- ja meripuolustuspiireissä on
yksi ja maanpuolustuspiireissä kaksi
tai useampia. Suoritepalkkaisia kou-
lutuspäälliköitä palkataan MPK:n
resurssien puitteissa kaikkiin KOTU-
yksiköihin kasvattamatta kuitenkaan
henkilötyövuosimäärää nykyisestäään.
Piiripäälliköiden ja KOTU-yksiköi-
den päälliköiden sekä jatkossa myös
keskustoimiston hallinto- ja koulu-
tuspäälliköiden tehtävät ovat maks-
missaan viiden vuoden määräaikaista
tehtäviä. Toiminnanjohtajan tehtävä
on jo nykyisinkin viiden vuoden mää-
räaikainen.

Mikäli MPK:n kevätkokoukous hy-

väksyy hallituksen organisaatin uu-
distussuunnitelman, nykyisten
maanpuolustuspiirien henkilöstölle
tarjotaan mahdollisuutta hakeutua
organisaatiosuunnitelman mukaisiin
tehtäviin. Mahdollisesti täyttämättä
jäävät tehtävät tulevat julkiseen ha-
kuun kesän 2010 aikana.

Suunnitelma uusiksi maanpuolustus-
piireiksi (seitsemän):

- Etelä-Suomen maanpuolustuspiiri (Helsinki ja Uusimaa)
- Hämeen maanpuolustuspiiri (Kanta-Häme, Päijät-Häme ja Pirkanmaa)
- Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri (Varsinais-Suomi ja Satakunta)
- Länsi-Suomen maanpuolustuspiiri (Pohjanmaa, Etelä-Pohjanmaa, Keski-Pohjanmaa ja Keski-Suomi)
- Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiiri (Kymenlaakso, Etelä-Savo ja Etelä-Karjala)
- Savo-Karjalan maanpuolustuspiiri (Pohjois-Savo ja Pohjois-Karjala)
- Pohjois-Suomen maanpuolustuspiiri (Pohjois-Pohjanmaa, Kainuu ja Lappi)

Organisaation uudistussuunnitelma
on esitelty ja käsitelty yt-lain edellyttä-
mällä tavalla yt-menettelyssä, viimeksi
5.5.2010 MPK:n henkilöstöpäivillä
puheenjohtajan ja toiminnanjohtajan
toimesta. MPK:n toimihenkilöt ovat
jättäneet hallitukselle kannanotton-
sa, jossa henkilöstö ilmoittaa, ettei se
hyväksy esitettyä organisaation uudis-
tussuunnitelmaa.

MPK:n keskustoimisto tiedottaa vuo-
sikokouksen päätöksestä välittömästi
kokouksen jälkeen MPK:n henkilös-
tölle, jäsenjärjestöille, niiden valtakun-
nallisille ja alueellisille lehdille sekä
keskeisille yhteistyökumppaneille.

Piiripäällikkö Hannu Tukia

”Jos metsään haluat mennä nyt, sä takuulla yllätyt.” Niinpä. Tutun lastenlaulun sanat, joissa on ideaa. Mikä parasta, sanoissa on viesti, ja meille ne ovat totta!

Minulle aluetoimiston päällikkönä on suuri kunnia kirjoittaa Päijät-Hämeen maakuntakomppanian ikiomaan julkaisuun. Laadukas lehti luetaan tarkasti alokkaasta kenraaliin. Onkin tärkeää kertoa ympäröivään yhteiskuntaan maakuntajoukkoideologian toteuttamisesta Päijät-Hämeessä. Siinä(kin) erinomaisesti onnistutte!

Maakuntajoukkokonsepti luotiin meillä loppuvuodesta 2007. Hyvin nopeasti oli selvää, että tuotteella on kova kysyntä. Nyt henkisesti valmistaudumme tilanteeseen, jossa vuonna 2011 tuotamme jo toisen maakuntayksikön PHSAL:n alueella. Se on huikea juttu!

Tämän me muistamme: KRIHA 4 eli ”Exercise Golden Lion” kesäkuussa

2008 käytännössä kahdessa kuukaudessa tyhjästä luotuna pysyy mielisämme aina. Muiden pysyvien muistojen ohella Medibad, kauppias Omar, Fatima- vuohi ja mielikuvitusrikkaat tilanteet kummittelevat positiivisesti edelleen Porin Prikaatin 2/07- saapumiserän reserviläisten mielissä. Tämän kokemuksen me ylpeinä jaamme heidän kanssaan.

Monipuoliset haasteet odottavat meitä tänäkin vuonna. Toteutimme huhtikuussa MYRSKY 10- harjoituksen laadukkaasti, palvelusturvallisesti ja asiakastytytyväisesti. Elokuussa kannatte vastuun sotilaiden painin maailmanmestaruuskilpailujen toteuttamisessa, joka on todellinen PH-MAAKK- voimannäyttö. Ennen sitä osallistutte Palotarusharjoitukseen Padasjoella ja syksymmällä toteutetaan KÄKI-viranomaisyhteistyöharjoitus.

Sellainen on joukko kuin sen johtajakin. Läheinen työtoverini yliluutnant-

ti Tommi Tenhu avainhenkilöineen on ennätyslyhyessä ajassa luonut joukossanne luokan mallioppilaan. Palkitsin Tommin MYRSKY-harjoituksessa päällikön puukolla, ja meni huomionosoitus juurikin oikeaan osoitteeseen. Esimerkillinen sotilas!

Sotilasläänin komentajiston neuvottelupäivillä toukokuun alussa Keuruulla esitin kenraali Juhani Kääriäisen johtaman delegaatin läsnäollessa, että vuonna 2011 kansainvälisen ”Amber Hope” -harjoituksen mahdollisesti peruuntuessa on Porin Prikaati aina tervetullut Päijät-Hämeeseen harjoittelemaan. Me toteutamme niin pyydettyä ”aidot” Afganistan - Pakistan -raja-alueen olosuhteet. Uskon, että viestini meni perille.

Riippumatta mittaroinnista tai sen suoritustavasta totean vilpittömästi, että Päijät-Hämeen Maakuntakomppania marssii kansallisen konseptin etulinjassa. Monipuolinen ja tehokas koulutustarjotin yhdistettynä poikkeukselliseen motivaatioon ja yhteenkuuluvuuden tunteeseen takaavat rautaisen toimeenpano- ja suorituskyvyn.

Vaadin, välitän ja virkistän. Siinä ovat aluetoimiston päällikön ydinteetit vuodelle 2010. Me jatkamme yhdessä kenraali R.W. Stewenin viitoittamalla tiellä sanoin: ”Immer reiten vorver – ratsasta aina eteenpäin.”

JK: Menin metsään paikallistaistelukilpailu Lylyisessä Kuoreveden Hallassa. Päijät-Hämeen Maakuntakomppania nappasi KAIKKI palkintosijat. Yllätyinkö? En. Mutta muut yllätettiin. Taas!

Päijät-Hämeen Aluetoimiston päällikkö majuri Kari Karmala

Voimaa ja sen hallittua käyttöä

Aku Aho • Kuvat Jori Luoma-Nirva

Aamuauringon kajossa seisoo rivi taistelijoita, joiden voima on massojen tiedossa, mutta hallittu käyttö on vielä lapsenkengissä. Tänään tuo kaikki tulee muuttumaan. Voimankäyttökoulutus on aluillaan. Yliluutnantti Jori Luoma-Nirva sekä ylikersantti Ville Kylliäinen ovat vakaasti päättäneet kouluja tästä joukosta kurinalaisen sotilaspoliisinyrkin.

Koulutus alkaa vakuuttavasti lähikontaktilla. Jokainen taistelija saa perusteet aggressiivisen henkilön kuljettamiseen ja hallintaan niin maassa kuin seistenkin. Joukossa harjoitus saa aikaan hikeä ja irtivityksiä, sillä ranne-lukot rutisevat korvissa. Jokaisen taistelijan mielessä on kirkkaana erään vanhan soturin sanat, ”vihollisen on turha tulla Päijät-Hämeeseen, täällä saa nenään”.

Vaikka joukko on vahvaa, voimaa opitaan käyttämään myös välineiden kautta. Pamput, OC-sumuttimet ja käsiraudat tulevat kurssin aikana kaikille ja osalle jopa kivuliaan tutuksi. Vaikka harjoittelu välineillä on tiukkaa ja kurinalaista, on jokaisen mielessä toive siitä, ettei kyseisiä välineitä tarvitsisi koskaan oikeassa tilanteessa käyttää. Neuvot, kehotukset ja käskyt ovat sel-

käränkämme, joiden varaan toiminta tehtävässä nojaa, ja niiden toivotaan riittävän. Eräs taistelija rivissä osuvas-ti kiteyttääkin: ”Kun puhe ei enää riitä, otetaan höpötys käyttöön.”

Vaikka siirrämme jo taidokkaasti voimaamme toisiimme, ei se vielä riitä. Tärkeä osa harjoittelua on soveltavat pelitilanteet. Näissä suuri apu on nuorista herrasmiehistä, joita kutsutaan sotilaspoliiseiksi. Nämä koulitut ja koulutetut varusmiehet antavat meille parhaan opin kurssilta. He eläytyivät kohdehenkilöiksi, joiden toimintaan kurssilaisten tulee reagoida opitulla tavalla.

Mitä kurssista jäi käteen? Mustelmia,

uuden oppimisen iloa, nöyryyttä val-lan ja vastuun edessä, iloa tiedosta, että jotakin osaa, nöyryyttä tiedosta, että koskaan ei ole valmis ja vain harjoitus tekee mestarin... Kaikkeaa edel-listä ja paljon muuta!

SWAT-TEAM
FINLAND

WWW.SWAT.FI

Urheasti maaliin saakka

Keijo Ruolahti • Kuva Jarmo Siira

Huhtikuinen lauantaiamu valkeni aurinkoisena, joskin pienen yöpakkasen jälkeen viileänä. Oli jälleen jalkamarssin aika.

Marssi oli luultavasti ensimmäinen Orimattilassa järjestetty komppanian jalkamarssi. Paikalle oli kerääntynyt vajaat 20 enemmän tai vähemmän innokasta marssijaa. Pyykön Vesku komensi marssijat paririviin ja piti innostavan ja tiukan puhuttelun. Jälleen kerran korostettiin jalkineiden ja teip-
pausten merkitystä. Kyseistä asiaa ei voi ainakaan liikaa korostaa.

Marssiosaston matkassa olivat harjoittelemassa myös ne urheat taistelijat, jotka osallistuvat tänä vuonna Kesäyön marssiin. Myös allekirjoittanut marssii kyseisessä ryhmässä. Kesäyön marssi on tänä vuonna yksipäiväinen. Kyseisenä päivänä ja yönä marssimme ”vain” 40 km. Jokainen voi mielessään kuvitella, miltä matkanteko kyseisellä marssilla voi tuntua.

Vähän osviittaa voivat marssille osallistujat saada, kun 25 km:n jälkeen tul-

taessa maaliin olisi ”enää” 15 km (eli n. 3 tuntia) jäljellä. Matkaan lähdettäessä tuskin kukaan kuitenkaan tällaisia ajatuksia mielessään mietiskeli, luultavasti enemmänkin omaa kuntoaan ja jaksamistaan.

Lähtö koitti iloisen ja myöskin pikkutuhman sotilashuumorin täyttäessä marssirivistön. Monet marssille lähtijöistä olivat jo käyneet useammalla Kesäyön marssilla, Pyykön Vesku Hollannissa pariinkin kertaan.

Jokivarren koululta matka suuntautui asfalttia pitkin hevoskylään päin. Sieltä Tönnöön, jossa oli tarkoitus viettää puolimatkan tauko. Pari tuntia marssittuamme saavuimme Tönnön kioskille. Reput lensivät maahan ja katseet suuntautuivat kioskiin kahvin ja virvoitusjuomien toivossa.

Paikalle ilmestyi myös Korhosen Kimmo, tosin siviilivermeissä, mikä nostatti leikkisää keskustelua marssille osallistumisesta. Matkan jatkuessa kuten aina ennenkin, myös rattoisa keskustelu alkoi pikkuhiljaa hyytyä.

Tönnöstä suunnattiin keskustan kautta kohti Myrskylää, ja siirryttiin kauniin Orimattilaismaiseman ohi vilahdella kohti hevostiloja. Laitumilla näkyikin kaikenkarvaista ravuria vähää ruohoa nyhtämässä.

Viimeisellä tauolla ennen maalia patukat ja muut eväät maistuivat hyvin. Pitkin jäistä sähkölinjaa siirryttiin eteenpäin kohti viimeistä etappia. Tässä vaiheessa useimmat huomasivat omistavansa polvet! Tuttu kolotus alkoi hiipiä alatukivarsiin, mutta siitä viis, matka jatkui. Muutamat kävivät viimeistään tässä vaiheessa puski-
sa vähän keventämässä, mikä sinänsä oli hieman rasittavaa, koska osasto

piti lastin keventämisen jälkeen juosta kiinni. Toisiamme kannustaen tällaiset pikajuoksut suoritettiin tyylikkäästi. Esimerkkinä Toivosen Esa sai tyylikkääst kannustukset.

Marssilla harjoiteltiin myös parijonon muodostamista jonoksi ahtaita paikkoja silmälläpitäen. Tässä vaiheessa kuultiin kitkeränsävyisiä kommentteja siitä, miksi juuri oikeanpuoleinen jono hidastaa siirryttäessä jonomuodostelmaan ja miksi se myös juoksee parijonoon palattaessa. Veskun vastaus tähän oli, että muodossa paikka kannattaa valita huolellisesti. Matkan loppupuolella marssijat selvästi piristyivät ja kuultiin kommentteja siitä, ettei neljä kilometriä ole oikeastaan pitkäkään matka. No kaikkihan on kuulemma suhteellista!

Artjärventietä marssittaessa oli jo varmaa, että osasto pääsee kokonaisuudessaan perille. Mikäs sen parempaa, sillä yksilösuorituksen ohella on tarkoituskin, että maali saavutetaan yhdessä. Jokivarren koululle saavuttaessa oli ilmassa selvästi havaittavissa suuri helpotuksen huokauksen pilvi.

Parkkialueella vähän venyteltiin ja vedettiin henkeä sekä muisteltiin matkan vaiheita. Yhtään tyytymätöntä kommenttia eivät allekirjoittaneen korvat kuulleet ja hyvä niin, sillä sehän vain osoittaa, että taistelijat ovat kohdalaisen hyvässä kunnossa. Haluankin mukana olleena osoittaa kiitokset jokaiselle mukana olleelle taistelijalle, sekä erityisesti Tapiomaan Artolle ja Pyykön Veskulle järjestelyistä ja ve-
toavusta. Kesäyön marssille lähtijöille tiedoksi, että ei yksi marssi kesää tee! Lopuksi pari kommenttia. Vesku: JUOKAA! Riipisen Api: KAIKILLA TEILLÄ MUILLA ON VÄÄRÄN-
VÄRISET REPUT!!!

Paukkupakkasista purkuhommiin

Ltn Yrjö Ristkari

SKJT. Goz Beida, Tshad

Helmikuun 22. päivä, maanantai, Suomi on juuri hävinnyt olympialaisten jääkiekon alkulohkon ottelussa periviholliselle Ruotsille, fiilis väsynyt ja ankea. Kännykässä alkaa soida Metallica, näytössä Puolustusvoimien numero. Ajatus: ”Varmaankin MPKY:n kouluttaja-asioita”.

Vastaan puhelimeen, sieltä kuuluu: ”Luutnantti Pasi Kaunisharju Porin Prikaatista huomenta”. Sydän alkaa hakata, olisiko lähtö alas tiedossa? Kaunisharju vahvistaa hartaan toiveeni: ”Sullahan oli tuota tilannekeskustaustaa, kiinnostaisiko Tshadiin lähtö tilanpäivystäjäksi?”

Menen hetkeksi sanattomaksi ja pääsani vilisee tuhat eri ajatusta alkaen aavikkomaisemista ja päättyen käärmeeseen sihinään. Änkytän ja kysyn kauanko saan miettimisaikaa. ”Keskiviikkona ilmoitat lähdetkö, koulutus alkaa kahden viikon päästä ja alueelle lennät kolmen viikon päästä”, toteaa Kaunisharju. Kiitän ja suljen puhelimen.

Varovainen kävely makuuhuoneeseen ja paremman puoliskon herättelyä: ”Kulta, mulla olis mahdollisesti lähtö rauhanturvaajaksi kolmen viikon päästä..” Alkujärkytyksen mentyä ohi sain luvan lähtöön, joten asia oli enää omissa käsissäni. Lähteäkö vaiko ei?

Keskiviikkoamuna soitin Porin Prikaatiin ja ilmoitin ottavani paikan vastaan. Paniikki. Mitä sinne tarvitsee mukaan? Mitkä asiat pitää hoitaa kuntoon Suomessa ennen lähtöä? Onnekseni tunsin jo tuossa vaiheessa muutaman Tshadin veteraanin, ja heiltä sainkin korvaamattomia vinkkejä matkavarustukseen: pesusieniä, karbiinihakoja, hyviä sukia, pyyhkeitä, jne.

Kahden viikon hujahdettua ohi huomasin seisovani Säkylässä rivitalon eteisessä ja juttelevani muiden täden nyskoulutukseen saapuneiden kanssa. Tshad, Sudan, Kosovo, Afganistan

ovat paikkoja, joihin tämä porukka olisi piakkoin suuntaamassa, osa jo viikon päästä, osa seuraavassa kuussa.

Koulutuksessa kaikki asiat käydään läpi pikavauhtia, tutuiksi tulee mm. Rules Of Engagement, Oikeus- ja vakuutusurva, palkka-asiat. Ennen kuin ehdin totuttautua kunnolla, on jo lyhyt kotiinpaluu edessä. Lähtö alkaa konkretisoitua mielessä, enää kolme päivää Suomessa. Viimeinen viikonloppu pitää sisällään läheisten kanssa vietettyä aikaa, pakkaamista ja tietenkin PHMAAKK:n porukan kanssa vietetyn illan, kiitos vielä osallistuneille.

Viimein koittaa lähtöpäivän aamu, edellinen yö vähillä unilla ja viimeisiä tavaroita pakkaillessa. Kotoa kentälle ajan melko hätäisesti, mikä johtuu allekirjoittaneen loistavasta aamuvirkeydestä ja ajanhallintakyvyistä. Koneeseen ehdin kuitenkin ja matka kohti Tshadia alkaa. Pariisin ihanouksia ja nähtävyyksiä sain ihailla koneen ikkunasta, kun se nousi Charles de Gaullen kentältä ja lähti kohti N'Djamena, Tshadin pääkaupunkia.

Noin viiden tunnin lennon jälkeen heräsin tokkurassa ja katsoin ulos, ei yhtään valoa missään. Kohta kuitenkin kuului kuulutus: ”This is your captain

speaking, we are starting our descent towards N'Djamena.” Pian pimeyden keskeltä alkoi kajastaa kiitoradan valot, yhtään muuta valoa ei näkynyt missään. Afrikka muistutti itsestään ensimmäistä kertaa.

N'Djamenassa edessä olisi varsinainen pikapysähdys. Jo kahdeksan tunnin päästä saapumisestani nousin toiseen koneeseen, joka lentäisi Abéchéen. Sieltä matka jatkuisi vielä helikopterilla Koukou Angaranan kautta palveluspaikkaani Goz Beidaan.

Jo toinen huonosti nukuttu yö takana, päivä Abéchéssa ja korvat kovilla jatkuvista nousuista ja laskuista pääsin vihdoin Goz Beidaan, jossa tulisin viettämään seuraavat neljä kuukautta, tai niin siinä vaiheessa luulin.

Ensimmäiset päivät menivät lämpöön totutella ja leiriin tutustuessa. Jonkin verran rassasi liikuntakielto, joka olisi voimassa siihen asti, kunnes olisin ehtinyt tottua reilun 40 asteen lämpötiloihin. Muutaman päivän ihmeteltyäni alkoi työnteko irlantilaisten TOC:ssa, eli suomalaisittain TiKe:ssa. Tehtäviini kuuluisi suomalaisen puhelimen päivystys, ampumaratavuorojen ylläpito, käskyjen tarkistaminen ja kaikki sekalainen toimistotyö, mitä

tilannekeskuksessa suomalaisten osalta olisi.

Goz Beida sijaitsee Tshadin kaakkoisosassa ja kuuluu Sector Southiin MINURCAT II –operaatioissa. Suomen contingentti (FINCON) on osa irlantilaisista pataljoonaa Goz Beidassa ja irlantilaisilla on johtovastuu operatiivisessa toiminnassa, ja he huolehtivat myös huollosta. Suomalaisilla on omat majoitustilansa leirin pohjoisosassa.

Heti saapumisestani lähtien oli ilmassa jännittynyt tunnelma. YK:n mandaatti olisi päättyvässä 15.5.2010, eikä mandaatin jatkosta ollut mitään taikaita. Tshadin presidentti Idriss Deby oli julkisuudessa ilmoittanut hyvinkin vahvasti haluavansa YK:n joukot pois maasta. Tästä syystä omatkin tehtäväni muuttuivat hyvin nopeasti. Siirryin tilanpäivystäjistä logistiseksi suunnittelijaksi / logistiikkaupseeriksi, mikä johtuu työkokemuksestani ja opiskelustaustastani.

Aloimme suunnitella purkua, purkujärjestystä ja konttien kuljetusmahdollisuuksia Goz Beidasta pääkaupunki N'Djamenaan. Päiväni täytyivät excel-taulukoiden laatimisesta ja puheluiden soittelusta, enkä juuri päässyt leirin ulkopuolella liikkumaan.

Aloimme keventää sellaista materiaalia, joka kuitenkin voitaisiin helposti palauttaa paikalleen, jos vetäytymispäätöstä ei tulisikaan. Tämä aikainen suunnittelun aloitus palkittiin muutaman viikon jälkeen, kun Irlanti ilmoitti vetävänsä joukkonsa Tshadista. Tieto tuli täytenä yllätyksenä paikalla oleville irlantilaisille, joilla ei ollut

minkäänlaista suunnitelmaa vetäytymisestä. Suomalaisilla oli esittää pientä hiomista vaille valmis purkusuunnitelma.

Leirin ilmapiiri muuttui Irlannin päätöksen myötä, ja ilmassa oli havaittavissa pientä epätoivoakin irlantilaisien joukossa, sillä heillä olisi siirrettävää noin 250 merikonttia ja yli 70 ajoneuvoa hieman yli kuukaudessa 1200 kilometrin päähän. Suomalaisen vastaavat luvut: 49 konttia ja kolmisenkymmentä ajoneuvoa.

Ainoa kysymysmerkki tässä vaiheessa oli, että vahvistuisiko Suomenkin vetäytyminen, kun Ulko- ja Turvallisuuspoliittinen valiokunta kokoontuisi pohtimaan Suomen jatkoa operaatiossa. Kun tämä päätös aikanaan tuli, saimme tietää, että Suomi vetäytyisi Tshadista yhdessä Irlannin kanssa, ja kuljetukset järjestettäisiin paikallisella kalustolla kansainvälisen huolintayhtiön toimesta. Tämä helpotti omaa vetäytymistämme. Ei tarvinnut riskerata omaa kalustoa ja sen kestämistä pitkillä reilun viikon kestäväillä convoilla välillä Goz Beida – N'Djamena.

Vetäytymispäätöksen varmistuttua alkoi pakkaaminen ja purku täydellä teholla. Kontteja saatiin täyteen ja aloimme jännittää sitä, milloin saamme ensimmäiset rekat paikalle ja voimme aloittaa lastaamisen. Mieltä askarrutti kuljetuskapasiteetin riittäminen, olisiko paikallisella toimijalla tarpeeksi rekkoja yli 300 merikontin ja sadan ajoneuvon kuljettamiseen pääkaupunkiin kolmessa viikossa?

Koitti päivä jolloin, ensimmäiset rekat

oli luvattu paikalle. Liikkeellä oli ollut huhua, että paikalle pitäisi tulla 20 rekkaa ja kaksi päivää myöhemmin 30 rekkaa. Päivä kääntyi jo iltaan, ja paikalle oli saapunut pieni joukko melko kirjavaa kalustoa. Kuljetuskaluston ikä alkoi lähestyä Suomessa käytössä olevaa yleistä eläkeikää, joten epäusko kaluston kestämiseen oli melkoisen suuri.

Ensimmäisenä luvattuna päivänä ei paikalle saatu kuin kymmenkunta rekkaa, mutta ”Afrikalle pitää antaa aikaa”. Seuraavina päivinä autoja alkoikin saapua lisää ja saimme lastattua ensimmäiset konttimme kyytiin ja pitkän kotimatkan ensimmäiselle etapille.

Purun edistyessä aloitimme entistä tiiviimmän yhteistyön irlantilaisien kanssa, jotta leirissä oleva infrastruktuuri saatiin hallitusti purettua. Irlantilaisetkin pääsivät pakkaamisessaan vauhtiin, ja heiltäkin alkoi konttia liikua kohti pääkaupunkia.

Kaiken purun ja pakkaamisen ohella jouduimme pyörittämään operatiivista toimintaa, joten jääkärijoukkueen taistelijat ja allekirjoittanutkin joutuivat toisinaan tekemään melkoisen pitkää päivää.

Tätä kirjoitettaessa on lähes kaikki suomalaisten materiaali pakattu ja lähetetty N'Djamenaan kohti. Jäljellä on enää johtamisjärjestelmät ja ajoneuvot, joilla tehdään viimeinen convoy Goz Beidasta N'Djamenaan. N'Djamenassa vietämme kolmisen viikkoa huoltaen kalustoa ja 7.6. on edessä kotituumislento C-17 kuljetuskoneella.

Unohdetut sodat - Osa 2

Timo Vento

Kustaa III:n sota

”Vapauden ajan nimellä tunnettu säätyvallan kausi jätti syvät jäljet Ruotsi-Suomen yhteiskuntaan, erityisesti armeijaan. Valtakunnan sisäinen lujuus järkkäyi. Naapurimaat puuttuivat maan sisäisiin asioihin, eivätkä puoluejohtajat hävenneet käyttää näiden painostusta hyväkseen sisäpolitiikassa omia kansalaisiaan vastaan.

Suomalainen upseerikoulutus sai tällä välin alkunsa Yrjö Mauno Sprengtportenin perustamassa Haapaniemen sotakoulussa. Sen huomattavin opettaja oli Sprengtportenin ohella eversti Samuel Möller.

Parantaakseen heikkoa sisäpoliittista asemaansa Kustaa III provokoi v.1788 sodan Venäjää vastaan, jota Turkki juuri silloin ahdisti. Sekä maavoimien että laivaston piti yllättävästi hyökätä Pietaria vastaan. Yllätys jäi kuitenkin saavuttamatta. Osa maavoimia piiritti Savonlinnaa, sehän kuului silloin vielä Venäjään. Kuningas yritti vallata Haminan.

Eteneminen keskeytti upseerien tekemä kapina, ns. Anjalan liitto, vehkeily Venäjän keisarinnaa kanssa kunin-

Ruotsin kuningas Kustaa III.

gasta vastaan. Niin haluttomia tähän kuninkaan tahallisesti aiheuttamaan sotaan oltiin. Taistelut muuttuivat asemasodaksi Kymijoen varsilla. Seuraavana vuonna venäläiset hyökkäsivät Savoona ja Pohjois-Karjalaan, jossa käytiin useita taisteluita, mm. 13.6.1789 Porrassalmella, jolloin Venäjän palvelukseen siirtynyt Sprengtporten haavoittui tehokkaasti kouluttamiensa Savon jääkärien ampumasta luodista, sekä 21.7.1789 Parkuinmäellä. Kärsittyään Laitaatsillan luona tappion venäläiset vetäytyivät rajan taa.

Tällä välin kuningas oli saanut yliotteen niskoittelevista upseereistaan ja voitti venäläiset Utissa 28.6.1789 sekä saavutti eräitä muitakin pienehköjä voittoja. Samoin laivasto voitti Venäjän laivaston Ruotsinsalmen toisessa taistelussa 9. - 10.7.1789. Sota päättyi 1790 ilman rajamuutoksia.

Suomen sota 1808-1809

Kun venäläiset joukot 21.2.1808 ylittivät rajan Kymijoen ja Savossa, ei Suomen heikkokuntoinen ruotujakoinen armeija ollut vielä saanut keskitysmarssejaan loppuun. Suunnitellusta kokoontumisesta Hämeenlinnaan ei enää tullut mitään, vaan sekä pääarmeija että Savon joukot käskettiin perääntymään pohjoiseen. Sitä jatkui aina Oulun tienoille saakka, jolloin eversti Adlercreutzin johtama Suomen pääarmeija kävi vastahyökkäykseen ja saavutti voitot Siikajoella 18.4.1808 sekä Revonlahdella 27.4.1808.

Suomenlinnan komentaja luovutti toukokuun alussa linnoituksensa taisteluita syistä, jotka vieläkin ovat epäselvät. Pääarmeijaa riuskemmin etenivät Savon joukot, jotka voittivat venäläiset Pulkkilassa ja jatkoivat aina Kuopioon saakka. Eversti Sandels komensi näitä joukkoja ja piti Toivonlansalmella puoliaan ylivoimaista vi-

hollista vastaan. Hänen voittojensa innostamina talonpojat nousivat taas perinteiseen tapaansa aseisiin omien päälliköidensä johtamina.

Pääarmeija pakotti Lapualla 14.7.1808 venäläiset perääntymään. Suupohjaan edennyt osasto taisteli voitokkaasti mm. Kauhajoella 10.8. talonpoikaisnostokkaiden tukemana. Närpiössä taisteltiin Finbyn sillan luona. Pääosasto saavutti voiton Alavudella 17.8.1808. Keski-Suomessa von Fieandtlin johtama joukko taisteli Perhossa ja Lintulahdella ja viivytti elokuussa tehokkaasti venäläisiä Karsulassa.

Elokuun loppupuolella venäläiset aloittivat vahvennuksia saatuaan uudelleen sotatoimet. Suomalaiset perääntyivät. Eversti von Döbeln tuotti Kuortaneella Ruonan ja Salmen luona sekä 13.8.1808 Juuttaalla venäläisille osatappioita, mutta seuraavana päivänä pääarmeija lyötiin ratkaisevasti Oravaisissa. Kokkolan tienoilla käytiin pitkäjäisiä taisteluita, mm. Kaukon sillan seuduilla. Lohtajalla tehtiin nyt aselepo, mutta lokakuun lopulla sotatoimet alkoivat uudestaan.

Savossa venäläisiä viivyttävä Sandels antoi näille Koljonvirran luona 27.10.1808 tuntuvan iskun. Talonpoikaisjohtaja Olli Tiainen voitti venäläisosaston Mönninginvaaralla Enossa 31.7.1808, Vornan sillan luona 9.9. ja Pielisjärven Jauhiaisensalmella 11.9.1808. Pälkjärvellä saavuttivat majuri Malmin johtamat, puoliksi talonpoikaiset joukot 10.8. loistavasti suoritetussa taistelussa kotoisin menetelmin voiton. Myös Tohmajärven Lahdensillalla kahakoitiin. Näissä kotiseudun puolustamiseksi käydyissä taisteluissa kunnostautui erityisesti jo mainittu rajakapteeni Olli Tiainen, jonka muistoksi on pystytetty patsas

sekä Joensuuhun että Nurmekseen.

Legendaarisen maineen saavuttivat Porin rykmentin aliupseerit Roth ja Spoof partioretkillään Keski-Suomen ja Tampereen seudun järvillä. Suomen armeija joutui sitten perääntymään Pohjanlahden ympäri Ruotsin puolelle. Perääntymismarssi suoritettiin kurjaakin kurjemmissa olosuhteissa tautien raivotessa nälkää ja vilua kärsivässä sotajoukossa. Kuitenkin maan puolustajat säilyttivät uskonsa isänmaan tulevaisuuteen ja suorittivat heille annetut taistelutehtävät moitteettomasti. Heidän muistolleen on pystytetty patsaita mm. Pattijoelle, ja hautapatsas yhdelle näiden jälkitaisteluiden uljaimmista johtajista, everstiluutnantti Dunckerille, hänen syntymäpäitäänsä Ristiinaan.

Suomen lopullisen eron Ruotsista sinetöi 17.9.1809 solmittu Haminan rauha. Sen muistoksi pystytettiin Haminan torille ns. rauhantorni, joka sopivalla tavalla symbolisoi monisäätisen vihanpidon päättymistä ja uuden elämänmuodon alkamista. Eron katkeruutta lievensi keisari-suuriruhinaan valloittava olemus ja lupaus maan lakien säilyttämisestä. Mutta syvällä kansan sydämessä tuntui huoli tulevaisuudesta vieraan yhteiskuntajärjestelmän vaikutuskentässä. Papis- toa huolestutti uuden päämaan vieras uskonto, talonpoikia Venäjällä vielä voimassa oleva maaorjuus, josta rajantakaisilla Karjalan talonpojilla oli niin karvaita kokemuksia. Aatelisto sai kyllä etuoikeutensa turvatuiksi ja porvaristoa kiinnosti lähinnä uudet kauppasuhteet, mutta heidänkin keskuudessa tunnettiin epävarmuutta tulevaisuuden vuoksi, erityisesti niiden, jotka olivat kansallisesti valvetuneita. Ns. Vanhan Suomen, Kymijoen-Savonlinnan kaakkoispuolisen alueen liittäminen muuhun Suomeen merkitsi pahimman vaaran poistumista Karjalan asukkaiden kohdalta.

Nuorten maastokurssi

Teksti ja kuvat Kimmo Korhonen

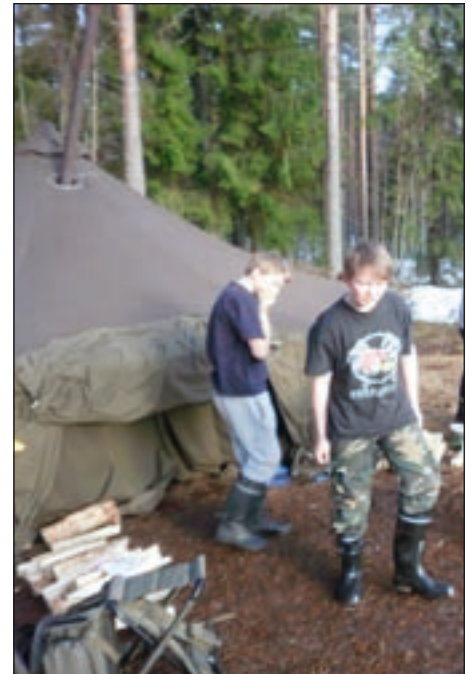
Tänä keväänä järjestettiin kaksi nuorten maastokurssia. Kurssit oli suunnattu Orimattilan ja Nastolan nuorille.

Orimattilan kurssin mukana oli kolme konkaria vuoden 2009 maastokurssilta, ja he toimivatkin kolmen ryhmän johtajina ja teltojen vanhimpina.

Matka taittui Defenderin kyydissä majoituspaikalle asti, jossa alkoi puolijoukkueteltan pystyttäminen. Teltat saatiinkin pystyyn kohtuullisessa ajassa.

Tämän jälkeen valmistauduttiin vaellukseen, joka alkoi hämärässä jatku- en yöhön. Orimattilan kurssin aikaan maassa oli vielä reilusti lunta, ja tämä aiheuttikin haasteita pimeällä suunnistamiseen. Matkaa lyhennettiin lumen takia, koska alun perin noin kuu- den kilometrin taival olisi muuttunut liian raskaaksi.

Muutamilla nuorilla eräilijöillä liika luotto vaelluskenkien kalvoihin kosta- tui märkinä sukkina ja palelevina varpaina, paleltumisilta kuitenkin väl-

tyttiin. Kaikillahan piti olla mukana kumikengät. Myös juominen tahtoi unohtua, vaikka siitä toivotettiin joka välissä. Vaelluksen jälkeen ruoka mais- tui maastossa jokaiselle.

Innostunutta joukkoa nuorten maas- tokurssi 2:lle on jo jonoksi. Kurssi on tarkoitus järjestää syksyllä heti koulu- jen alkamisen jälkeen.

Lylyinen 2010

Vesa Tähtinen ja Mika Katajainen

Tämän vuoden Lylyiseen saimme kokoon neljä partiota edustamaan Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian kunniaksi.

Tavoitteenamme oli olla paras sotilasalue ja tuoda 'kiertävä kivääri' alue-toimistolle. Siinä sivussa myös oman partiomme menestys olisi tietysti suotavaa. Kilpailupaikkana toimi ensimmäistä kertaa Hallin varuskunta.

Seuraavilla kokoonpanoilla lähdimme menestystä hakemaan.

1. Partio: Vesa Tähtinen, Mika Katajainen ja Jussi Munnila.
2. Partio: Jukka-Matti Aaltonen, Henrik Katajainen ja Tapani Suppula.
3. Partio: Mikko Sippola, Seppo Vahoto ja Aki Naumi.
4. Partio: Arto Tapiomaa, Heikki Koskinen ja Kimmo Rahikainen.

Kilpailu oli järjestelyiltään hieman aiempiin vuosiin poikkeava. Esimerkiksi ammunta suoritettiin osana suunnistusta. Suunnistus piti suorittaa yhtenä partiona, ei saanut hajauttaa partiota eri rasteille, kuten aiemmin.

Kilpailuamun puhuttelussa selvisi, että suunnistusrataa oli pidennetty reilulla kahdella kilometrillä ja pikataival oli tuplattu. Tämän jälkeen kuittasimme aseet. Viimeistään siinä vaiheessa kaikki tajusivat, että tulee lämmin päivä.

Ensimmäisellä rastilla piti kolmessa minuutissa laittaa käyttökuntoon radio ja kenttäpuhelin. Viestivälineet olivat partioillamme hyvin hallinnassa, ja saimme kaikki lähes täydet pisteet. Toisella rastilla tehtävänä oli purkaa ja kasata kolme asetta. Pistooli, rynnäkkökivääri sekä kvkk. Sama henkilö ei saanut purkaa ja kasata sa-

maa asetta, vaan purun jälkeen paikat vaihtuivat lennossa. Maksimipisteet saavuttaakseen, partion piti suoriutua tehtävästä alle kahdessa minuutissa. Jälleen kaikki neljä partiotamme saivat lähes täydet pisteet.

Kolmas rasti olikin radan vaativin. Se oli kirjallinen ja sisälsi kysymyksiä aina Viipurin valtauksesta ensiapuun asti. Tällä rastilla kaikki partiomme jäivät korkeintaan viiteen pisteeseen. Tosin kysymykset olivat myös muille maakuntakomppanioille haastavia. Parhaat pisteet tästä rastista sai Kanta-Hämeen partio, seitsemän pistettä. Neljännellä rastilla piti määrittää koordinaatit sekä arvioida etäisyyksiä. Kolmas partiomme jatkoi hyviä otteita ja otti tästä täydet pisteet. Muille partioille tuli pientä virhettä, lähinnä etäisyyden arvioinnissa.

Viidennen rastin aihe oli ensiapu. Arvostelu oli tiukkaa ja melko pienistäkin virheistä sakotettiin armotta. Kolmonen nappasi tältä rastilta 9 pistettä ja oli rastin jaettu kärki.

Viimeisellä rastilla heitettiin käsikranaatteja 25m:n matkalta ja maalina oikein kunnan potero. Jokaisella partiolla oli kymmenen kranaattia. Ykköspartio nappasi tässä kärkituloksen osuen viidellä kranaatilla. Myös muutama nollatulokset nähtiin.

Tehtäväradan jälkeen tilanne oli partioidemme osalta seuraava:

- 3. partio 47 pistettä
- 1. partio 42 pistettä
- 4. partio 38 pistettä
- 2. partio 35 pistettä

3. partio oli tässä vaiheessa kisaa niukassa johdossa.

Seuraavaksi oli vuorossa aseiden kohdistus. Kohdistus tehtiin ihan normaalisti 150 metriltä ja käytössä oli 3 + 3 patruunaa. Kun aseet oli saatu sinnepäin, oli varsinaisen hikijumpan aika. Edessä oli suunnistusrata, pituudeltaan 5,4 km, raskaassa maastossa ja erittäin raskaassa säässä. Ammunta oli suunnistusradan puolella välissä, joten aseet kulkivat koko ajan matkassa. Kilpailuammunta suoritettiin partiomaalilaitteeseen (lätjän halkaisija n. 20 cm). Partion tehtävänä oli ampua kahdeksan lätkeä alas siten, että jokaisen jäsenen oli ammuttava vähintään kaksi laukausta. Loppujen patruunoiden jaosta päätti partion johtaja. Etäisyys kilpailuammunnassa oli n. 110 metriä.

Ammunnan pisteet partioillamme oli seuraavat (suluisissa kokonaispisteet ennen suunnistusta)

- 2. partio 55 pistettä (90)
- 4. partio 45 pistettä (83)
- 1. partio 40 pistettä (82)

· 3. partio 25 pistettä (72)

Kolmannen partion erinomainen alku tehtäväradalta kärsi kovan kolauksen heidän epäonnistuttuaan ammunnessa. Sen sijaan partio 2 oli ammunnan paras ja siirtyi tässä vaiheessa kilpailun johtoon.

Suunnistuksessa pisteet selviävät vasta, kun kaikki partiot ovat tulleet maaliin, eli jokaisen partion suoritus saatoi vaikuttaa juuri siihen omaankin partioon. Tässä ajat sekä pisteet suunnistuksesta, ja perässä myös kokonaispisteet.

- 1. partio 1:46:04, pisteitä 45 (127)
- 3. partio 2:01:49, pisteitä 40 (112)
- 4. partio 2:27:35, pisteitä 40 (123)
- 2. partio 2:44:29, pisteitä 35 (125)

Suunnistusaikaan on myös lisätty ns. pikataival, joka oli n. 2 km:n pituinen viitoitettu osuus. Tämä alkoi heti suunnistuksen maalissa ja päättyi koko kilpailun maaliin. Aika pikataipaleelta kerrottiin vielä kahdella.

Kokonaiskilpailussa, maakuntakomppania -sarjassa, tulos oli vaatimaton kolmoisvoitto. Vieläpä niin, että kärkikolmikko oli neljän pisteen sisällä. Esimerkiksi ammunnessa yhdestä kaadetusta lätkästä sai viisi pistettä, joten tiukkaa oli.

Tavoitettamme emme aivan saavuttaneet, mutta saimme uuden hyvän partion, junioripartion, mukaan kisailuun. Missään muussa partiossa ei ollut 80-luvulla syntyneitä kisailijoita. Parhaamme mukaan neuvoimme ja opastimme heitä ennen kilpailua, mutta tärkeimmän jätimme kertomatta, eli sen, että jos tahtoo voittaa kisan, pitää tehdä kaikki vähän paremmin kuin me. Ensi vuonna nähdään ovatko nuoret lukeneet tämän artikkelin. Silloin pääsemme kilpailemaan kotikentällä.

KILPI

Kimmo Korhonen

Joukkueiden johtamiskyky joutui koetukselle maaliskuun lopussa KILPI-harjoituksessa.

Koulutusaiheina oli joukkueiden johtamisvalmius. Harjoitus alkoi sunnuntaina valmisteluilla, kun varsinainen toiminta toteutettiin alkuvuikon iltoina MPK:n kurssina. Harjoituksessa sama kuvio toistui joka päivä vuoropäähän eri joukkueille. Maanantain ja tiistain ajan mukana oli myös poliisin ja pelastuslaitoksen henkilöstöä, joten rajapinta mahdollista todellista virka-apua varten saatiin luotua sujuvasti, valitettavasti viranomaisten aika oli rajallista, ja yhdelle joukkueelle viranomaiset mallinnettiin komppanian omin voimin.

Ammattilaisten palaute toiminnasta oli positiivista, joskin myös kehityskohteita löytyi. Harjoituksen tarkoituksena oli oikeiden toimintatapojen ja johtamisen harjoittelu.

Poliisijohtoinen virka-apu

Poliisijohtoisessa harjoituksessa katu-nimellä ”Mikki Disco” tunnettu, paljon erästä Lahtelaista ravintoloitsijaa

muistuttava vaarallinen henkilö piti ottaa kiinni ja toimittaa lopulta poliisin huostaan. Kaikki joukkueet toimivatkin tilanteessa kuten piti, vaikka Mikki Disco oli varannut muutamia yllätyksiä toimiville joukoille. Poliisi selvitti myös, mikä voisi olla Päijät-Hämeen Maakuntakomppanian rooli mahdollisessa virka-avussa.

Pelastuslaitos virka-avun tilaajana

Pelastuslaitoksen harjoitus oli tällä kertaa tulipalopaikan läheisyydessä olevan rakennuksen evakuointi. Joukkueille tuli tutuksi miten, virka-apu osasto ilmoittautuu pelastuslaitokselle ja ottaa tehtävän vastaan. Oleellista antia olivat oikeat toimintamallit evakuoinnissa sekä viestiliikenne pelastuslaitoksen mallin mukaan.

Harjoitus koettiin osallistujien taholta antoisaksi ja erittäin tarpeelliseksi. Myös virven käytöstä saatiin syventävät opinnot. Pikku hiljaa osa yksiköstä hallitsee virven peruskäytön. Tämä on jo nyt näkyneet harjoituksissa parantuneena viestiliikenteenä.

Myrsky 2010 -tunnelmissa

Teksti ja kuvat Kaarina Honkalammi Ruotuväki-lehdestä

Perjantai klo 16.00 Hennala

Harjoitus on alkamassa, ja tunnelma tiivistyy Hennalan varuskunnassa. Paikalle valuu tasaisena virtana reserviläisiä, jotka suuntaavat ruokalaan ilmoittautumaan. Päivällistä syödessä vaihdetaan viimeiset kuulumiset ja siirrytään varusteiden hakuun.

Tunnelma on jännittyneen odottava, joka puolella tuntuu tapahtuvan jotakin. Kasarmien pihalla odottelee leppoisissa tunnelmissa miesporukka. Risto Pilvinen naurahtaa, ettei harjoitus jännitä erityisesti, koska kokemusta on takana jo monista muista harjoituksista. Kun on tuttu porukka, niin mitäpä sitä jännittämään. Miehet suuntaavat vielä sotilaskotiin kahville esiteltään kasarmialueen historiaa.

Tilannekeskuksessa harjoituksen toimiva päällikkö Kimmo Korhonen pitää käskynjakoa. Paikalla ovat joukkueiden johtajat, joille jaetaan oleellinen tieto harjoituksen kulkuun liittyen. Yhteystietoja ja viimeisiä yksityiskoh- tia kysellään, minkä jälkeen aletaan valmistautua siirtymiseen Hälvälän taistelu- ja ampuma-alueelle. Varusteet ja reserviläiset katoavat vähitellen

ajoneuvoihin, jotka yksi toisensa jälke- en jättävät kasarmialueen.

Perjantai klo 19.00 Hälvälä

Hälvälään saavutaan pilvisen illan hä- märtyessä. Ajoneuvoletka jyrää kohti harjoitusaluetta läpi mutaisten metsä- teiden. Maastoajoneuvoille rapaisuus ei tuota vaikeuksia, mutta tavallisen pakettiauton meno on melkoista tar- pomista. Ajoneuvot löytävät paikkansa puiden siimeksestä, ja alkaa ryh- mittäminen puolustukseen. Teltoille etsitään sopivia paikkoja ja varusteita puretaan. Taivaalta alkaa välillä pus- kea räntää. Mutta eipä mitään, sehän vain valaisee mukavasti.

Perjantai klo 21 Hälvälä, Riimu

Iltayhdeksältä kokoonnutaan Riimulle harjoituspuhutteluun. Paikal- la käydään läpi harjoituksen kulkuun liittyviä asioita, kuten turvallisuutta, ensiaputoimintaa, yleisiä aikatauluja ja muita käytännön asioita. Harjoit-uksen johtaja, majuri Kari Karmala, muistuttaa reserviläisiä myös levon merkityksestä. Väsyneenä ja nälkäise- nä kun ei sotilas jaksa. Puhuttelun jäl-keen jäädään vielä hetkeksi hiomaan sotasuunnitelmia yön ja seuraavan päi-

vän varalle. Jotkut ehtivät jopa kaivaa oppikirjat laukuistaan ja kertailta tu- likomentojen antamista ja muita tais- telijan taitoja. Hieman myöhemmin käväisemme harjoituksen ytimessä eli tilannekeskuksessa, jossa tunnelma on vielä rauhallinen. Myrskylyhdyt valai- sevat pimeää teltaa, ja koleassa illassa kaminan lämpö tuntuu lohdulliselta.

Perjantai-yö, Hälvälä

Metsissä havaitaan epämääräistä lii- kehdistä ja vankeja otetaan. Harjoit-uksen erotuomarit Tero Dillström, Mika Heinonen ja Ari Kahrola viettä- vät yön pimeät tunnit Ford Transitin takaosassa. Tero kertoo, että nukku- maan mahtui mainiosti niin, että yksi kerrallaan valvoi päivystämässä, kun kaksi muuta nukkuivat.

Lauantai klo 07.00 Hälvälä

Aamu valkenee, yllätys yllätys, valkoi- sena. Illan märkyys on vaihtunut yöllä pakkaseen, ja maa on kevyestä lumes- ta valkoisena. Aamupäivän aikana osa porukasta on suorittamassa rynnäk- kökivääriammuntoja. Ilma on keskit- tymisestä sakeana, kun pitkä rivistö ampujia tähtää makuultaan kohti kau- kana siintäviä maalitauluja. Aamun toisen kupillisen kahvia juon harjoit-ustoimistossa, josta avautuvat kome- at maisemat viereiselle järvelle. Saan kuulla, että rannassa sijaitsee myös sauna, josta aiotaan myös harjoituk- sen aikana pulahtaa uinnille järveen.

Lauantai klo 10 Hälvälä

Harjoitustoimiston ikkunasta vilah- taa vihreä sotilaskotiauto, jonka opas- tamme sovitulle paikalle. Kahvin ja munkin perässä paikalle muodostuu välittömästi jono. Asiakkaat joutuvat kiperään tilanteeseen miettiessään, valitako vanilja- vai hillomunkki. Jut- tu lentää kaikesta maan ja taivaan vä- lillä. Useissa keskusteluissa tietysti si- vutaan harjoituksen tapahtumia.

Keittokatoksella ja –huoltoryhmän teltalla ollaan olennaisten asioiden äärellä. Ilman ruokaa taistelu olisi toivotonta. Kentälle on parhaillaan lähdössä kanapastaa, jota ryhmän johtaja Pekka Räihä lappaa jättikokoisella kauhalla pönttöihin. Pienellä vahvuudella hoidettu komppanian muonitus pitää ryhmän kiireisenä ja hien otsalla. Keittokatoksella puolestaan Marko Salminen keuhuu koko muonitusryhmänsä toimintaa, erityismaininnan saa ryhmän johtajajana toimiva Katja Puumala. Täältä katsottuna taistelevat joukot ovat hyvissä käsissä.

Lauantai klo 12.30 Torjuntakomppanian komentopaikka

Komentopaikalla eletään odottavissa tunnelmissa. Komppanian päällikkö Jarmo Parikka päivystää virven ääressä kentän tapahtumia. Metsässä on jälleen epämääräistä liikettä. Mitä ihmettä –antautuuko vihollinen jo? Pian alkavatkin jo aseet laulaa.

Maastossa rähinä jatkuu. Tiellä liikkuvan pasin päältä ammutaan silmittömästi kohti metsää. Siellä täällä vilahtelee erotuomarien oransseja liivejä ja aseiden suuliekkejä. Rinteen harjalla on viellä rauhallista, poteroissa odotellaan valmiina vihollisen tuloa. Ilta-päivän kuluessa taistelut jatkuvat hyvässä säässä.

Lauantai klo 17.00 Hälvälä

Rauha laskeutuu hetkeksi taistelualueelle, kun joukot vetäytyvät keräämään

voimia päivällisen verran. Ruokailun jälkeen on jäljellä vielä viimeinen ruutistus. Maakuntakomppanian hyökkääjät aloittavat taisteluhautojen vyörytyksen. Ilmaan leviää sakea savu, ja kärppämäisesti joukkueellinen taistelijoita etenee pitkin hautoja. Hyökkäys jatkuu, ja tilanne etenee haastavassa maastossa kohti tavoitetta. Pauke jatkuu vielä hyvän aikaa, kunnes hyökkääjät pääsevät viimeisten kähinöiden jälkeen valtaamaan asemat. Suurta puolustustaistelua ei enää nähdä, vaan sopivan hetken tullen taistelu taukoaa. Kimmo Korhonen arvioi, että kokonaisuutena hyökkäys saatiin onnistumaan hyvin, ja harjoituksesta jäi hyvä tunnelma.

Lauantai klo 21.00 Hälvälä

Actionpäivän jälkeen taistelualueen valtaa ansaittu rauha, ja siirrytään suorittamaan huoltotoimia. Epäilemättä

taistelutilanteita käydään läpi myöhään saunan lauteilla ja makuupussin sisältä. Tässä joukossa palautetta osataan antaa ja ottaa vastaan rakentavassa hengessä, eikä lähtökohtana ole ruotia sitä, mikä meni pieleen ja huonosti.

Sunnuntai klo 8.00 Riimu

Aamu alkaa jälleen aurinkoisena, tällä kertaa tummia pilviä ei näy missään. Kahdeksalta istuu Riimulla väsynyttä mutta tyytyväistä porukkaa käymässä läpi harjoituksen sujumista ja sen päättymiseen liittyviä asioita. Tilaisuudessa palkitaan viikonlopun aikana ansioituneet rynnäkkökivääriampujat, harjoituksessa erityisesti kunnostautuneet sekä jaetaan muutenkin kiitosta puolin ja toisin. Harjoituksen turvallisuus on onnistunut hienosti, sillä lääkintäryhmä voi ilokseen todeta, että kovaa ensiapua ei ole tarvinnut kukaan.

Tauluvarasto on täynnä lähdön tunnelmaa, kun reserviläiset valmistautuvat viikonlopun viimeiseen ponnistukseen, sotilastaitokilpailuun. Tarkoitus on marssia Hälvälästä Henalaaan ja suorittaa matkan varrella erilaisia rasteja. Tunnelma on leppoisa, aurinko paistaa ja suurin taistelujännitys tuntuu väistyneen. Nyt on aikaa rupertella niitä näitä ja nauttia hyvistä suorituksista.

Palo-Tarus Padasjoella 2.-11.7.2010

